

Els nous Ajuntaments de Catalunya seran constituïts pels partits i organitzacions antifeixistes en la mateixa proporció que figuren al Consell de la Generalitat

Són dissolts tots els Comitès de Milícies Antifeixistes

CAP A L'ESTRUCTURACIO DE LA VIDA ECONOMICA DE CATALUNYA

El conseller delegat del Consell de la Generalitat, senyor Josep Terradellas, ha cridat aquest migdia els periodistes al seu despatx oficial del Departament de Finances, on es trobaven reunits alguns consellers celebrant un canvi d'impressions.

El senyor Terradellas ha pregat als reporters que passessin per alt el fet que no els hagi rebut durant els tres dies en què s'han celebrat reunions i Consells, però la continuïtat de l'activitat del conseller delegat no li havia permès parar atenció a les referències que podia donar dels acords presos.

LA CONSTITUCIO DELS NOUS AJUNTAMENTS DE CATALUNYA

—Continuant la tasca de normalització de la nostra vida ciutadana—ha afegit el senyor Terradellas—

el Consell d'ahir va aprovar dos Decrets la importància dels quals podria constatar per la còpia que us serà facilitada.

Un d'ells tracta de la constitució dels nous Ajuntaments de Catalunya, la qual cosa permetrà anar a la completa normalització de la vida municipal catalana.

Aquests nous Ajuntaments seran constituïts per representants dels partits polítics i organitzacions antifeixistes amb la mateixa proporció, quant a llocs, que el Consell de la Generalitat.

Aquesta proporcionalitat serà mantinguda fins i tant el Consell de la Generalitat no estudiï i acordi un altre procediment per mitjà del qual les representacions polítiques i obreres puguin evidenciar la seva força numèrica d'una manera més real.

No dubto que aquest Decret serà ben rebut per tota l'opinió ciutadana i que serà acatada, estrictament, amb satisfacció arreu de Catalunya.

Jo comprenc que tal vegada la solució donada, quant a la proporcionalitat, potser en algunes poblacions no s'adiu exactament amb les forces que alguna d'aquestes organitzacions hi té. S'ha de tenir en compte que es tracta d'una disposició amb caràcter general i ningú no s'ha de deixar portar amb un mesquí esperit localista. Tothom ha de pensar que si el Consell de la Generalitat ha arribat a un punt de coincidència és necessari que si gu mantingut per tothom.

En aquestes hores greus el Consell de la Generalitat va complint el seu programa i aquest Decret pel qual representa dintre la vida ciutadana ha d'ésser acatada, sacrifi-

cant, si cal, ambicions de partit per tal d'anar ràpidament a la completa normalització.

DISSOLUCIO DELS COMITES DE MILICIES ANTI-FEIXISTES I POPULARS

—Conseqüència d'aquest Decret—ha seguit dient—, n'és un altre per mitjà del qual es dissolten tots els Comitès de Milícies Antifeixistes i Populars que es constituïren arreu com a conseqüència de l'alcament dels Decrets de 1936.

Comitè Central de Milícies Antifeixistes de Barcelona, era natural que després d'aquest Decret els de Catalunya, però com sigui que molts dels Comitès constituïts feien funcions, de vegades, de tipus governatiu no era possible dissoldre'ls si abans no

(Passa a la pàgina 2)

OSCA !!!

El segon i darrer ultimàtum de Villalba

A LA UNA DE LA TARDA HA COMENÇAT L'ATAC DECISIU SOBRE OSCA

Casilla d'Estrecho Quinto, 10. A les 5'30 de la tarda. (Del nostre enviat especial, J. Aymami Serra.)

Avui ha començat l'atac decisiu damunt d'Osca. El general Villalba, des de fa dies, anava operant amb les columnes a les seves ordres per tal d'assetjar aquella ciutat fins a deixar-la completament tancada, sense que pugui rebre reforços de cap sector facciós.

Repetidament anaven passant als nostres rengles soldats procedents del camp feixista, els quals aprofitaven tots els mitjans al seu abast per a fugir d'aquell infern.

Fa uns dies Villalba féu llançar damunt d'Osca uns fulles en els quals invitava els facciosos a la rendició. Aquests no en feren cas. Després aquella capital ha estat castigada amb intens foc d'aviació i d'artilleria. Ara, abans d'iniciar-se l'atac decisiu i per a demostrar que en el nostre ànim hi ha el propòsit d'humanitzar la guerra, ha estat feta una nova invitació a rendir-se.

Entre sis i set del matí els avions de les «Ales Roges» han volat sobre Osca i llançat milers de manifestos perquè els residents a la ciutat—feixistes o no— poguessin conèixer

l'intent de les forces lleials al règim.

aquests manifestos diuen així:

«Ciudadanos y soldados de Huesca.

ca. Estrecho Quinto y Monte Aragón son nuestros. Desde Huesca estamos viendo flamear nuestras banderas en aquellas posiciones que consideramos inexpugnables. Habéis tenido una nueva derrota con los nuestros por Chimillas y Ayerbe. Ya sabéis lo que esto significa: quiere decir que vuestra incomunicación con el exterior es absoluta.

Esáis cercados. No esperéis refuerzos que no han de venir. Teruel está en situación análoga a la vuestra. Nuestras fuerzas en otros sectores están a la vista de Zaragoza. No resistáis. Vuestro sacrificio será inútil. Solamente conseguiréis prolongar vuestra agonía.

RENDIDOS.

Tenéis seis horas de plazo; transcurrida esa tregua será objeto de un bombardeo implacable desde tierra y desde el aire, seguido de un asalto a vuestras posiciones. Es la

segunda y última conminación que os dirija. Rendíos. Vuestras vidas serán respetadas y seréis tratados como prisioneros de guerra. Pueden dar testimonio de nuestra conducta los prisioneros hechos en Estrecho Quinto, Monte Aragón y los centenares de soldados pasados a nuestras filas desde Zuera y Almodóvar.

¡VIVA LA REPUBLICA ESPAÑOLA!

¡VIVA LA LIBERTAD!

Cuartel general de las fuerzas del Alto Aragón.

9 de octubre de 1936.

El coronel jefe de las fuerzas—Villalba.

Complint el que hom diu en el manifest, l'alt comandament ha disposat que a la una de la tarda començés el bombardeig damunt d'Osca. A l'hora que comença l'aviació i les nostres bateries des de diverses posicions tenen la capital sota un foc intens.

Aquest és l'objectiu immediat de les forces de la República que es baten al front d'Aragó. I Osca, encerclada pels nostres focs, desmoralitzada i sense possible ajuda dels rebels, no podrà resistir gaire. Vegeu, a la foto de dalt, una vista de la capital de l'Alt Aragó presa des de les nostres avançades, i, a la de baix, un dels nostres canons batent els reduïts facciosos que encara resisteixen (Centelles, des del front)

Es tem l'assalt d'un moment a l'altre

GAIREBE TOTA LA POBLACIO CIVIL D'OSCA HA ABANDONAT LA CIUTAT

Barbastro, 10. — 3'45 tarda. — (Del nostre enviat especial al front J. Aymami-Serra). — Si haguéssim de relatar amb detalls tot el que ens expliquen els soldats fugitius del camp enemic, podríem emplenar un llibre diàriament.

No passa un sol dia sense que vinguin a les nostres files un grup de soldats del front enemic. Ahir eren quatre fugitius de Jaca, avui han estat dos d'Osca mateix. Expliquen que no es passen en massa als nostres rengles per l'estreta vigilància a què estan sotmesos. «Si poguéssim—diuen— ens passàrem a les files republicanes en complicitat formada i per la carretera. Aquesta intenció està en l'ànim de tots els soldats...»

Nosaltres els hem preguntat avui sobre la situació d'Osca en aquests últims dies.

—Osca està sota el pànic, que no es pot comparar més que a les nocives de la guerra europea. La gent

més adinerada ha pogut fugir—continuen dient— cap a Navarra. Els únics que han quedat són la classe mitja i les forces faccioses. Allí el que no té diners no menja. La classe treballadora—que no fou afusellada—ho passa molt malament per a poder mantenir la família.

A causa del bombardeig de l'aviació i l'artilleria republicana, els pocs ciutadans que han quedat a Osca no surten de llurs cases. Així és que la capital sembla que estigui completament deshabitada. Només circulen pels carrers la força facciosa i els feixistes.

EL GENERAL MOLA VA ESTAR A OSCA

—Fa uns tres setmanes—ens diu un fugitiu que estava a Osca—va arribar en aquesta capital el general Mola. Sembla que va venir en autotàndol des de Saragossa. Tothom va saber que havia arribat l'emperat general perquè els «Camises ne-

gress anaven pels carrers donant vagues al general facciós. La població civil, en la seva majoria, es va quedar tancada a casa seva.

JA VE EL NEGUS I LA SEVA FAMILIA

I que té més esporgueta la gent—continua dient— és l'aviació d'«Ales Roges». Quan la gent veu arribar sobre Osca l'aviació, exclama: «Ja ve el Negus i la seva família...»

Tothom s'amaga a les plantes baixes, de les cases. Les «Camises Negres» castiguen amb severitat la gent quan senten que parlen del Negus, el gran trimotor d'aviació d'«Ales Roges». Diuen que pariant d'aquestes coses fan esporgueta les famílies. Però el que passa és que ells estan veritablement atemorits i no volen sentir parlar d'això...

TEMEN L'ASSALT D'UN MOMENT A L'ALTRE

D'Osca ha fugit molta gent; tem-

men l'assalt d'un moment a l'altre. D' nit obliguen tothom a deixar les

(Passa a la pàgina 2)

Rudolf Hess, representant de Hitler, ha dit: "Estem disposats a prendre les armes per lluitar contra el comunisme"

Wiesbaden, 10. — Amb motiu de la reunió de la «vella guàrdia» nacional-socialista, el representant del Führer, Rudolf Hess, ha pronunciat un discurs de tònus que ha commogut profundament els mitjans internacionals.

Rudolf Hess ha començat dient que quan en 1927 la vella guàrdia cantava «Watch am Rhein», tothom ho considerava una bogeria. Ara, quan cantem aquest himne ens sembla que ha recobrat tota la seva significació.

Aquí tenim l'exèrcit alemany per a protegir un poble unit i fort. Com un sol home estem disposats a agafar les armes, que nosaltres mateixos hem forjat, si el comunisme vol introduir-se al nostre país. Si s'intentés establir la dictadura de l'es-

tranger a Alemanya, tot el nostre poble es convertiria en un immens Alcazar i, com els espanyols, lluitaríem per a vèncer la dictadura del co unisme. Que els que poguessin tenir desitjos d'ir-se'n en prenguin nota.

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

la humanitat

"L'actitud dels laboristes anglesos"

LA HUMANITAT inserirà un article de Róvira i Virgili en el qual comenta l'actitud dels laboristes anglesos. Els congressos d'«Amalgam» —diu— han aprovat, per 1.336.000 vots contra 519.000, una resolució en la qual es mantinguda l'adhesió al principi de no ingerència, però amb la condició que aquest principi sigui lleialment practicat i que hom procedeixi tot seguit a comprovar les denúncies fetes pel Govern de Madrid. L'organització «Daily Herald» remarca la importància de la minoria que votà en contra de la resolució, i afegeix: «De tota manera, es tracta d'una decisió difícil i provisional. Serà impossible de mantenir-la si les violacions de l'acord continuen... Es amb el cor oprimat que el «Labour Party» l'ha votada.» Quines raons existeixen, doncs, per a votar, amb el cor oprimat, una resolució que no satisfà els mateixos que la voten? Un dels líders laboristes, Arthur Greenwood, en un discurs anglosès les ha volgues explicat. «La no ingerència —diu— és avui el mal menor. Altrament, sens dubte, al perill d'una guerra europea. Teoria gens satisfactòria! L'organització confessa que aquesta qüestió l'ha fet passar moltes nits sense dormir».

LA PUBLICITAT

"Mentre Rússia ha pledejat a favor del Govern legítim d'Espanya, Anglaterra i França han afavorit la sublevació"

LA PUBLICITAT saluda el gest de Rússia. «Aquest gest —diu— ha esvaït la boira espessa que la diplomàcia havia format al voltant de la qüestió d'Espanya. Anglaterra, ara que el joc ha estat descobert, s'afanya a dir que ja no veia que la burla sinistra de què era objecte el pacte de no ingerència no podia continuar, i reconeix que la Rússia soviètica no ha fet sinó avançar-hi hàbilment a les intencions d'altres països signants del pacte. Cal recordar que l'actitud britànica no és gens gallarda ni elegant i no tindrà res d'estrany que algun dia el sortís a la cara. Més d'una vegada hem subratllat la diferència entre

La Batalla

"La batalla de Madrid és la batalla del proletariat espanyol"

LA BATALLA remarca la difícil situació dels feixistes. «Però —afegeix— precisament perquè esa situació empena en diversos fronts, concentren sobre el de la capital de la República, desesperadament, y antes de que se eche encima el invierno, sus mejores elementos combativos. Quieren producir un golpe de efecto, nacional e internacionalmente. Necesitan mantener la moral de su gente. Necesitan demostrarle al fascismo internacional que el abundante material enviado es aprovechado para ese gran objetivo que es la marcha sobre Madrid. La bata-

Eis feixistes de Saragossa volen acabar amb els "abisinis catalans"

A la paça de braus toren afusels cent republicans i sindicalistes

Madrid, 10. — Un escapat de Saragossa ha fet una relació de la situació de la capital aragonesa. Ha dit que no pertanyia a cap partit, però que des del principi tingue el propòsit de fugir perquè tenia l'exemple d'altres neurals que, si no desapareixeren, foren afusellats. Ha afeït el dia que decidí sortir del seu amagatall i fugir de la ciutat, aquesta apareixia animada. Requetés i regulars ocupaven les terrasses dels cafès, i feien grans riades. A la Plaça de la Constitució veïen restes d'un avió en el qual havia estat enderrocat als rojos; i en alguns cartells s'afirmava que anaven a acabar amb els abisinis catalans. Com que ell s'havia educat en un

Organització Quarta Columna (Macià i Companys) de l'Esquerra R. de Catalunya

Per tal de facilitar el llurament d'encàrrecs per als milicians de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que estan destinats al front d'Aragó, les Oficines de la quarta

Cal evitar un xoc entre les tendències antifeixistes...

«Solidaridad Obrera», sota aquest títol, «Unidos venceremos al fascismo. Hay que evitar el que pueda producirse un choque entre las tendencias antifascistas. Evitemos todos que el odio pueda surgir y promover disensiones, que serian de fatales consecuencias», publica un article editorial en el qual, entre altres coses, diu: «Actuamos en conjunto distintos sectores, cuyas características doctrinales ya sabemos que no concuerdan. No obstante, podemos llegar hasta un limite de convergencia. Y esto es lo que todos hemos de respetar, esto es lo que hemos de hacernos la promesa formal de no quebrantar. La vida cotidiana plantea multiples problemas que es menester resolver sin dilacion; de ahí pueden surgir serios conflictos, si por ambas partes no se pone empeño en resolverlos por via del sano razonar. Se hace de necesidad que exista, por parte de los elementos responsables de todas las tendencias unidas, un constante cambio de impresiones, previo el contacto de los representantes con los representados. De ahí, es factible ordenar la obra fructifera, susceptible de ofrecer los apetecidos resultados. Si hay quien, impulsado por el apasionamiento, precipitase hacia un desenlace agresivo en cuanto cabe a la expresion y a lo que los hechos afecta, estamos en el deber de frenar ciertos impulsos, disuadiendo a quienquiera que en tal posición se sitúa».

Oviedo està pres dins un cercle de ferro i dinamita

Dels carrers ocupats pels minaires han estat alliberades tres mil persones

Oviedo, 10. (A dos quarts de 4 de la matutina).

A desgrat de la pluja i del fort vent, tot el dia ha conuunat la serie d'atacs intensissims sobre Oviedo i s'han fet noves i importants incursions que han donat per resultat l'ocupació de posicions avançades des de les quals es segueix hostilitzant les tropes d'Aranda aquesta nit.

Per Sorando, els minaires han estat fent una veritable cueda humana a voltant del dipòsit de les aigües que poc després quedà en poder nostre.

Tambe ha estat ocupat el camp de sanavista, propietat de l'Oviedo, F. C. Per sota de la plaça en la qual està situada, fou ocupada la finca Vella del Rey, loc on estava tancat encadenada una altra finca propietat de Meiqueguas Alvarez, que ha estat ocupada igualment.

Ha estat completada l'ocupació de l'estació del Nord, amb els seus magatzems, l'Arganosa i un edifici del carrer d'Urris.

El fort cercle que han establert els minaires entorn a Oviedo, segueix empenyent l'enemic vers l'interior.

Han sofert els facciosos gran nombre de baixes i avui els han estat presos fusells, nombrosos equips de guàrdia civil, vuit metralladores, cançons, caixes de municions, ampuilles carregades i altre material.

Tambe han estat recuats dels carrers, 76 cadavres de facciosos.

Al barri de San Lázaro han estat presos per assalt diverses cases. Per la part del Naranco, els minaires son amos de la totalitat de la ciutat.

Per Colloito s'avança també i ha estat presa l'església de San Pedro de los Arcos i tota la populosa barriada dels seus voltants.

Ami aquestes ocupacions d'avui els minaires son els amos de tots els barris dels voltants d'Oviedo.

A les dotze de la nit, han començat els combats en el mateix cas de la població, pels carrers d'Uria, Intendencia, Tendencia i Santa Susana.

S'ha atacat amb gran impetu els focus rebels refugiats i parapetats en alguns edificis.

L'artilleria actua amb la precisió de sempre i ha causat grans danys als edificis assenyalats pel comandament.

Els camions blindats actuen amb el caracteristic heroisme dels seus ocupants.

Els minaires continuaren la seva labor de llançament de bombes i dinamita i han sembrat el terror entre les tropes d'Aranda.

En conquistar-se les barriades populars molta gent s'ha unit a les nostres tropes i han expressat la seva alegria per haver tret el jou de la dominació feixista.

S'han desenvolupat, encara d'enorme emoció entre els minaires i els familiars d'aquests, en ésser alliberats.

Avui foren alliberats de la tirania feixista uns tres mil persones que han ofert el duríssim setge de la ciutat. Aquestes persones han estat convenientment ateses en un servei especial muntat a reietre i després traslladats a pobles llunyans del territori lliure de la guerra.

Si el temps acompanya un poc, la caiguda total d'Oviedo a poder de les forces lleials serà cosa de pocs dies, en vista de la marxa de les dèries últimes jornades.

L'episodi més intens davant la

lluita d'avui ha estat la presa del dipòsit d'aigües, que havia estat convertit pels facciosos en una posició gairebé inexpugnable.

Per mitja d'una nubi manobrava els minaires envoltaren el dipòsit

pels seus costats i obriren un no-dipòsit d'aigües, que havia estat convertit pels facciosos en una posició gairebé inexpugnable.

Per mitja d'una nubi manobrava els minaires envoltaren el dipòsit

esperada fugida vers l'interior de la població.

Durant la nit continuà l'avanç de les forces lleials, que troben per regla general escassa resistència per part dels assetjats.

L'impressionant avanç dels minaires asturians

Amb la cigarreta que porten a la boca encenen els petards

Encara que sigui en

runes, serà nostra

El barri industrial d'Oviedo, quasi destruït

Paris, 10. — Un corresponent de l'Agència Havas, que es troba al front d'Oviedo, comunica les seves impressions dels últims combats.

Després a part allò que podrem anomenar l'acció militar, el corresponent es mostra profundament impressionat per la temeritat i la sang freda dels minaires asturians. Retornant a la forma en que avancen els minaires asturians pels barris de la ciutat d'Oviedo, amb una cigarreta a la boca, la qual tan sovint encenen per als seus petards.

Després, amb impassibilitat i serenitat, els quals destruïen tot el que toquen. Els minaires han explicat a l'esmentat corresponent que amb aquest mètode resistiren durant setmanes a les tropes que el govern de Madrid enviava l'octubre del 1934.

Paris, 9. — Comuniquen de San Juan de Luz a l'Agència Havas, interessants detalls sobre les operacions al nord d'Espanya.

Els continus bombardeigs de què és objecte Oviedo, han fet destrossar la ciutat, la situació de la qual és de les més desesperades. Especialment el barri industrial, està gairebé destruït del tot. Des de Galícia,

els rebels intentaren enviar a Oviedo una columna de socors, però la valenta oposició dels minaires asturians feu frustrar aquests propòsits.

El principal combat tingué lloc prop de Trubia, i les forces faccioses hagueren de replegar-se a mes de 20 quilòmetres d'aquesta última ciutat, amb grans pèrdues.

Segueix amb gran violència l'ocupació d'Oviedo

Madrid, 10. — Comunicat radiat aquesta tarda, a les tres, pel ministeri de la Guerra:

Front Nord i Nord-est.—La zona occidental d'aquest front, no experimenta cap modificació. A Oviedo les nostres tropes continuen amb gran duresa i lluita, es progressa lentament i hom produeix enormes baixes a l'enemic.

Front d'Aragó.—Les tropes republicanes continuen el seu avanç cap al Nord.

En el sector de Casp l'artilleria lleial ha canonejat encertadament Belchite.

La nostra aviació ha reconegut Alerte i ha bombardejat una concentració facciosa a Chimplinas.

Altres mateix foren atacats pels nostres aviadors Castillos, Nijeno i Echea.

Front del Sud.—Durant tot el matí s'ha combatut al sector de Montoro, pròxim a Villavieja, on les nostres tropes han rebutjat un violent atac facciosa.

L'aviació republicana actua amb eficàcia en tota aquesta zona, des de Penarroya fins a Llerena.

Front del Centre.—A Buñago, absoluta tranquil·litat.

Al Guadarrama, fort canoneig de les nostres bateries contra les posicions faccioses; aquestes han contestat debilitment.

Al sector de Navalperal-Cebreros, les nostres avançades mantenen fort i sense conseqüències, i l'a-

viació realitza diversos vols de reconeixement.

Als altres fronts, res de nou.

Quina política segueix Blum?

Els comunistes francesos volen celebrar els actes que tenen anunciats

Paris, 10. — El conflicte sorgit entre el partit comunista i el govern

referent a la propaganda a Alsàcia i Lorena, preocupa vivament els peixos i tots els sectors polítics. Com se sap després de la decisió del govern de limitar a deu els actes, el partit comunista destitueix a celebrar els 52 que havia anunciat. Davant la impossibilitat d'assegurar l'ordre públic, el govern insistí a fixar en deu els actes possibles.

La premsa de dretes comenta també que quanomen sublevació dels comunistes i preveuen que l'actitud de Blum, junt amb la posició del govern en el que fa a la no ingerència a Espanya, determinarà una divisió en el Front Popular.

L'organització de l'actuació dels comunistes a la regió d'Alsàcia i Lorena, que té un gran nombre d'elements dretistes, que podrien aprofitar l'ocasió per a provocar desordres.

En canvi, el partit «Humanité», portaveu del partit comunista, s'indigna per la prohibició i declara:

«Amb la seva política d'amenaça els facciosos volen destruir els drets de la democràcia. El nombre d'actes que nosaltres fixarem després d'un examen de la situació, fou de 52. El govern vol reduir-lo a 10; la qual cosa constituiria un veritable triomf per als facciosos, l'actuació dels quals està controlada per l'estranger».

La nota de l'organització comunista a la desitjant que els 52 actes s'efectuïn amb calma.

El Govern francès segueix una política de "prudència"

Paris, 10. — La nota publicada pel Ministeri de l'Interior referent

Es regulat el servei de taxis

El «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya, ha inserit la següent Ordre del conseller de Serveis Públics, senyor Comarac:

«Delgada, les funcions d'aquesta Conselleria en relació als Serveis de Transport, procedeix que les activitats que s'hi refereixen siguin ordenades a través d'aquella Delegació.

Per tant,

HE RESOLT:

Primer. — El Delegat dels Serveis de Transport, valent-se dels pertinents organismes i funcionaris, obrirà un compte corrent en relació als ingressos i despeses a què doni origen el servei públic d'autotaxis i els seus complementaris, i practica els liquidacions corresponents, les quals resumirà en estats setmanals que, a través de la Direcció General de Serveis Públics, lliurarà a aquesta Conselleria.

Segon. — Tançat procedirà a establir setmanalment la nòmina del personal afectat als serveis de referència, i amb els ingressos assolits atindrà el pagament dels salaris corresponents.

Tercer. — La nòmina establerta pel Delegat dels Serveis de Transport, reintegrada per la Direcció General de Serveis Públics, constituirà l'únic document acreditatiu de la procedència d'efectuar pagaments de salaris amb relació al servei públic d'autotaxis i als seus complementaris.

Quart. — En el cas que les reaptacions assolides no abastin a les atencions d'exploració de, servei i pagament dels salaris, interessarà setmanalment d'aquesta Conselleria l'habilitació del crèdit corresponent, el qual consignarà en el compte corrent a tots els efectes pertinents.

Crida dels Serveis d'Assistència Social

Degut al creixement continuat de l'assistència popular que la nova era fa possible, es necessiten liles—grans i petits—metallisses, manetes, robes per a equipar-los, així com material de cuina. Per tant, doncs, l'Oficina d'Administració General d'Assistència Social s'adreça a tots els Comités de Milícies Antifeixistes per tal que vulguin contribuir a una humanitària tasca llurant la major quantitat possible del material que interessa i que posseeixin a la Conselleria d'Assistència Social, Consell de Cent, 365, Oficina d'Administració general d'aquest Departament, tot agraïnt el que ja ha estat rebut, atenent el prec fet en el mateix sentit dies enrera.

els actes comunistes a la regió del Baix Rin, diu:

«El partit comunista havia decidit organitzar, els propers dissabte i diumenge, una gir que comportava 127 actes i reunions en els departaments del Baix Rin, Alt Rin i Mosel·la. Davant les dificultats que implicava, degut a les contramantifestacions que preparaven els partits dretistes, i les dificultats de mantenir l'ordre públic en 127 poblacions, el partit comunista havia acceptat reduir els actes a 55. El govern, que té l'obligació de salvaguardar l'ordre públic, sobretot a les poblacions frontereres, on és possible fer propaganda contra la defensa nacional, cregué deure seu invitar el partit comunista a reduir a deu les reunions. Esperem que el govern que la prudència i el patriotisme de la població francesa evitarà tota classe de desordres».

Han estat bombardejades intensament les posicions faccioses d'Alava i Burgos

Madrid, 10. — Comunicat radiat pel ministeri de la Guerra a les nou d'aquesta matí:

Front Nord i Nord-Oest.—La zona la qual la situació en aquest front no ha sofert cap alteració.

Des de primera hora del matí la nostra aviació republicana opera sobre les posicions faccioses del nord d'Alava i Burgos.

Front d'Aragó.—La nostra artilleria, al sector de Barbaresco, ha bombardejat amb precisió els focus facciosos. Els rebels d'Oscà no poden rebre auxilí.

A la zona nord dels sectors d'Aragó ha començat també el dia amb un intens bombardeig de les nostres peces que defensen una operació

iniciada per la infanteria. L'artilleria lleial ha aconseguit apagar el foc de l'artilleria enemiga en poc temps.

Sigueixen ha sofert un violent atac pel qual ha estat conegut per les forces lleials amb valentia, en què l'enemic, en gran nombre i després d'una preparació de diversos dies, ha intentat copar la ciutat.

Front sud.—Les tropes lleials han efectuat un reconeixement d'avanç cap a l'ataleia de Lefonte, la Cuesta de las Cabezas i l'estació de Calcasayas i ha sobrepassat l'enemic. A Aragó ha començat també el dia amb un intens bombardeig de les nostres peces que defensen una operació

republicana bombardeja El Tozar i ha destruït una bateria facciosa.

Front del Centre.—Als diversos sectors de la serra s'acusa tranquil·litat, amb l'engeg tireigs a les avançades.

Al sector de Navalperal-Cebreros la nostra artilleria ha destruït la primera hora del matí, un foc intens sobre les posicions enemigues.

Els facciosos contesten amb poca energia el foc de les nostres peces.

Al sector del Tajo, contacte de les nostres avançades i foc intens de les nostres metralladores amb un intens bombardeig de les nostres peces que defensen una operació

Al sector de Barba, els rebels han rebut un intens bombardeig de les nostres peces que defensen una operació

Als altres fronts, sense novetats.

La fi de la dictadura portuguesa

La situació de Lisboa és molt greu

Londra, 9. — Notícies de Lisboa asseguren que la situació a la capital portuguesa és molt greu.

La censura que s'exerceix és rigorosíssima, i s'apliquen penes molt severes, contra els periodistes dels quals es sospita que tenen simpaties per als republicans espanyols. La censura es fa extensiva als telegrames i a la correspondència.

L'agitació social és gran a tot el país, i els obrers es rebel·len contra els jornals de fam que se'ls imposen.

A Lisboa i a les altres ciutats d'al-

glaterra, comencen a fallar alguns productes, especialment els agrícoles.

Es creu general que el Govern Carmona no podrà resistir molt temps aquesta situació, i que capítularà, sota l'empenta de la població creixent.

Aquest subjecte serà sumariat pel procediment especial per a delictes de caràcter feixista.

Cap a un comandament únic en el feixisme austriac

Vienna, 10. — Després d'un Consell de ministres que durà tota la nit, el govern ha facilitat un comunicat, anunciant que d'acord amb un decret governamental, totes les organitzacions semilitars austriacques seran dissoltes adue la «Heimwehr» i la «Sturmabteilung».

El processen per un delicte de caràcter feixista

El jutjat número tres ha estat dictat acte de processament i de preclo contra Enric Jurado Escobedo.

Per a visitar el conseller de Treball

Per al millor desenvolupament del Departament i per a poder atendre les moltes visites que rep el conseller, aquest ha assenyalat com a dies de visita els diumenges i dimarts, d'onze a una del matí.

El processen per un delicte de caràcter feixista

El jutjat número tres ha estat dictat acte de processament i de preclo contra Enric Jurado Escobedo.

PELLICULES DILLUNS, DIA 12!

Començarà la temporada oficial de reestrenes i grans estrenes

Les dificultats momentànies i naturals que es presentaren els primers dies de la revolució, en el que fa referència a la reorganització del cinema a la nostra ciutat, han restat resoltes satisfactòriament quant a la cinematografia mundial, que s'ha donat de la solvència i del sentit de responsabilitat que acompanya tots els actes dels homes que structuren el nou ordre revolucionari, i ara tenim que, gràcies als esforços de tots plegats, l'espectacle cinematogràfic ha seguit el seu curs normal, que culmina amb l'inauguració de la temporada oficial de reestrenes i grans estrenes per al pròxim dilluns, dia 12, durant la qual el públic de Barcelona coneixerà les millors superproduccions realitzades als més famosos estudis d'arreu del món.

A la muller de Joseph Schildkraut no li agraden les escenes romàntiques que fa el seu marit

Hollywood quedà parat l'altre dia —figurativament parlant— quan la senyora de Joseph Schildkraut llançà una bomba en els estudis de la Selznick International.

Amb una sola paraula —hi ha qui diu que és una paraula rarament sentida als cercles cinematogràfics— l'aristocràtica i famosa bellesa anglesa Marie Mac Kay, avui senyora de Schildkraut, deixà tothom parat, des de Frankie, el meritori de l'estudi, fins a Selznick, el president.

La paraula en qüestió fou: NO! En lletres majúscules, sí, senyor i amb ella donà èmfasi a la seva negativa de visitar l'escenari d'«El jardí d'Alà», en el qual estava el seu marit treballant.

Fou així, en termes tan inequívocs, que la senyora dels famós actor angles es revela de sobte com una personalíssima lliga antihistòrica, ensenya que posà de relleu un secret molt poc conegut a Hollywood.

En la bella caseta que la jove parella ocupa en un dels barris més distingits de Los Angeles, l'espòsa del popular actor explica així les seves raons al cronista:

—Els actors solen ésser falsos, plens de fingiments, irreals. Hi hagué un temps en què vaig jurar jo mateixa de no casar-me mai amb un actor. Els meus avantpassats tots foren doctors, advocats o ministres protestants; no n'hi hagué cap que es dedicàs a les taules. Em vaig casar amb un home, no amb un niot teatral més o menys enamorat d'ell mateix. Mai no permetre que les fantasies d'un món irreal d'actors i actrius ens intervinguin en la nostra vida domèstica. Joseph Schildkraut i jo rara vegada parlem del seu treball. Entre nosaltres no existeixen conflictes de temperament ni res que provoqui gelosies injustificades. Això dona per resultat que la nostra vida és sempre normal i sana, de la mateixa manera que la té un banquer o un botiguer.

Joseph, que en «El jardí d'Alà» encarna el somnolent i romàntic guàrdia fet famós per la ploma de Robert Hichens, declara que comprénia perfectament el per què la seva esposa refusava veure'l a ell i a Marlene Dietrich i a Charles Boyer, les estrelles d'aquesta cinta tecnicolor, actuar davant la cambra.

—A Londres, en conèixer Marie en una recepció d'èmfasi —ens diu l'actor—, vaig cometre l'error de tractar d'impressionar-la amb la meua professió. «Tal vegada no sàbeu que sóc Joseph Schildkraut, l'actor de cinema», li vaig dir poc després d'haver-nos presentat una amiga mútua. A la qual cosa ella respongué amb gran fredor: «Quant ho sento! Després d'altre no vaig tenir més remei que emparar-me'n l'encisadora Marie Mac Kay a Viena, el 1932, i fer-li canviar el seu nom pel meu. No cal dir que vaig haver de provar, almenys pel que a mi ateny, que els actors no som tots tan falsos com ella creu. El nostre amor descansa sòlidament en la mútua comprensió i mal no discutim de pel·lícules dintre la llar.

La senyora de Joseph dedica actualment quasi tot el seu temps a la confecció de roba de nen, en espera d'una pròxima visita de la tradició i elegància.

«Serà el nou membre de la família —per una ironia del destí— benent amb el desig i el talent per actuar dels Schildkraut?»

"Charlie Chan, al circ"

Els aficionats al cinema han vist Charlie Chan agafar criminals a París, Egipte, Xang-Hai i San Francisco, però mai no l'han vist en un misteri criminal, tan complicat com a «Charlie Chan al circ», la superproducció de la 20th. Century-Fox que s'estrenarà el proper dilluns al Capitol.

En aquesta cinta emocionant Charlie Chan es veu atascat pel vertigen d'una cobra, per la força sobrehumana d'un feroç gorilla i per l'instància d'un criminal que trama en contra de la seva vida, però el famós detectiu (encarnat per Warner Oland) demostra, com sempre, ésser més llest que els seus adversaris, i per fi pot descobrir el desconcertant crim comès al circ.

Charlie Chan va al circ purament per a entretenir la seva nombrosa família, però l'assassinat de l'empresari durant la funció fa que es posi en activitat per a descobrir el criminal. Com que les relacions entre l'empresari i els artistes demostren no haver estat gens cordials, tots els membres de la companyia es fan sospitosos, a més el feroç gorilla, que resulta ésser fora de la gàbia quan es va cometre el crim.

Encara que els indicis que té Charlie Chan per a descobrir l'assassini són molt insuficients, a poc a poc l'astut detectiu fa una xarxa al voltant del criminal, però durant aquest procés atrapa membres de la companyia que són víctimes d'aquest i el mateix Charlie Chan escapa de la mort per ben poc. No obstant, Charlie Chan comprén que l'assassini no té altre remei que tornar al lloc on va perpetrar el seu primer crim per a fer callar un dels acrobates, que coneix la seva identitat, i per tant decideix servir-se d'un truc molt enginyós per agafar-lo al moment menys pensat.

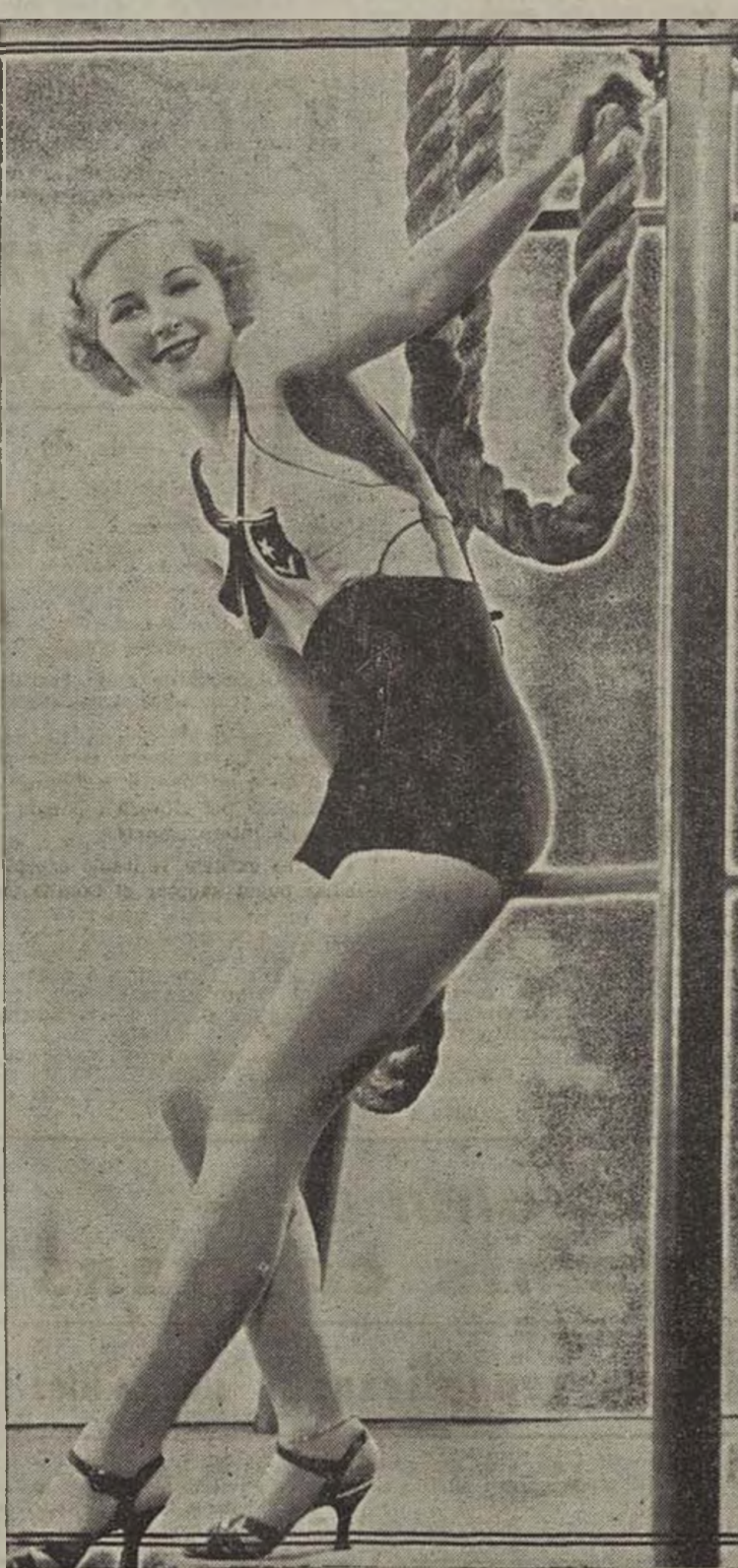
Keye Luke interpreta en aquesta producció el paper de fill de Charlie Chan i l'ajuda eficaçment a solucionar l'interrogant crim del circ.

Els altres intèrprets que acompanyen Warner Oland en «Charlie Chan al circ» són: Francis Ford, Maxine Reiner, John McGuire, George i Olive Branno (la més simpàtica parella de l'hipòtesis) i un gran nombre d'acrobates de circ. Aquesta cinta fou produïda per John Stone i distribuïda per Harry Lachman.

Dues dotzenes de roses diàriament...

Es diu que Louis Hayward és el pretendent més afortunat d'Ida Lupino, l'encantadora actriu ha rebut dues dotzenes de roses diàriament després que va començar a treballar en «Your for the Askin» (Teva si la vols)... Algú confia que Ida seguirà al peu de la lletra el títol de la pel·lícula...

Les noies que pugen

Presentem TERRY WALKER, enrolada als rengles de la Paramount. Segons els caps publicitaris de l'esmentada editoria, Terry arribarà lluny... Una cara simpàtica si que la té, la noia...

CINEMA URQUONAONA

INAUGURACIO
DE LA TEMPORADA DE GRANS
ESTRENES
DILLUNS, 12

Caballero improvisado

pel·lícula ARTISTES ASSOCIATS

per DOUGLAS FAIRBANKS (III)

i ELISA LANDI

Hom filma paisatges anglesos per a un film americà de Walter Wanger

Quan Walter Wanger portà al llenc la novel·la d'Emili Brontë «Wuthering Heights», podreu admirar paisatges que serviran de fons al film rodat al lloc autèntic, les estepes de Yorkshire (comtat anglès de York) i rèpliques dels interiors esmentats a llibre exactament com encara n'existeixen avui, sentiu les afores i altres ocells de la terra de Brontë registrats pels aparells de registre de sorolls i transportats així a Hollywood. Encara que «Wuthering Heights» fou planejat com el tercer dels films que produirà Walter Wanger durant la vincent temporada, probablement no començarà el rodatge fins a final de tardor, si bé es téncies es troben ja a Anglaterra preparant la filmació de la novel·la.

Alexander Tolboiff, director artístic de Wanger, ha dedicat diverses setmanes de les seves vacances a Europa cercant un fons autèntic per a «Wuthering Heights».

Tolboiff ha escrit a Hollywood que amb gran sorpresa seva va descobrir que molta part de les romàntiques estepes ha estat respectada per la màrxa del progrés i proporcionen l'atmosfera visual tal com la novel·la la va descriure.

Sylvia Sidney i Charles Boyer estan encantats d'ésser estrelles de «Wuthering Heights», i Sylvia viurà el país de Brontë per tal d'inspirar-se durant la seva estada a Anglaterra.

Robert Cummings és un bon aviador

Robert Cummings, jove actor, deixà a l'altre dia els seus instructors executant perilloses evolucions amb el seu aeroplà després d'haver volat molt poques hores...

AJUDEU LES VÍCTIMES DEL FEIXISME

Més de quatre milions!

DONATIU INGRESSAT AL CO.
MITE CENTRAL DE LES MILÍCIES

Suma anterior: 4.088.189/79 ptes.
Mariona, 5; Maria Blec, 5; Ramona Noel, 5; Mercè Barina, 5; Manuel Montagut, 20; Ginés Minguella, 5; Iluminada Martínez, 1; Braulí Martínez, 5; Felip Lasheras, 5; Ramon Samarra, 5; Consol Gimeno, 5; Joan Sánchez, 10; El nen Pepito Urbano, 5; Antoni Simó, 5; Miquel Bernadès, 5; Maria Mairó, 5; Amand Simó, 10; Josep Martínez, 5; Rafaela Tomás, 5; Cristòbal Gambon, 5; Treballadors de la casa Isidre Rovira (setè lliurament), 37; Maria Egua Martínez, 5; Alis Forts de Catalunya, Hospital del Llobregat (novè lliurament), 1.023; Cooperativa de Treball Instal·lacions Tèrmiques, Joan i Francesc Muijal, Pere Guardiola, Ramon Batlle, A. Feliu i Antoni Francisco, 17/30; Daniel Guitells Jacob, 15; Albina Tramó, 5; Anna Ruiz, 5; Marcel·lina Miró, 5; Manuel Hernández García, 5; Miquel Vargas, 10; Francesc Porri, 5; Un milió de la C. N. T. 5; Assumpció Campos, 10; Treballadors casa Pascual, 61; Federació Gràfica Espanyola, U. O. T. (17 lliurament), 1.121/30; Sindicat de Cecs de Catalunya (dos lliuraments), 100; Mercè Sabata, 10; Francesc Delgado, 5; Ruperto Pérez Pita, 108; Companyia caserna «Miquel

Segona llista d'objectes rebuts en donatiu a Lyceum Club de Barcelona

360 jersers, 120 pràctics, 408 paquets de mitjons, 186 calcetots curts, 23 dotzenes mocadors de buxaca, 270 tovallons, 18 camisetes amb màniga curta, 42 bufandes, 94 tubs de pasta dentífrica, 49 pastilles de anís, 85 raspallats per a la dent, 16 litre d'aigua de colònia, 18 calcetots llargs de punt, 12 cantimplors, 200 carteretes amb elne folis de paper i cinc sobres, 2 parells de

bandes, 6 garibaldines, 6 camises de punt, 9 paquets de tabac, dues dotzenes de pintes, 3 calze, de flacons de conyac, 4 pots de conserves i 1 paquet de galletes.

Han contribuït amb donatius i treball les persones següents: Matilde Anguera, Candida Borgia, L'Exposició, J. Miró, A. Rovira, Josep M. Casanova, Josep Carmo, Julia Llobet, Vidua Farreras, La Manresana, Carles Vallés, Esteve

Rosell, Alfons Albert, Carme Alcaide, Teresa Hamedes, Evarist Climent, Joaquina Ballaró, Núria Font, Enriqueta Tretols, Genoveva Esteve i unes amigues, O. F. Isabel Sala, Teresa Gort, Carme Casanova, Angela Anton i Rosa Hil, Rosa Miró, Maria Ric, Lluís Mendoça, Quirque, Maria Cuyàs i Esperança Leal, Nenes del Col·legi Arbio, Un grup de futurs ciutadans, Perfumeria Bourgeois, Joaquina Martí, Mercè Llobet, Eulòdia Palaci, M. C. Maria Concepció Bayo, Maria Cortés, Clotilde Arribas, Jaume Maltells, Ribera i Aldomà, Ernestina Ballester, Josefa Salat, Jacinta Angeli, Madalena Salas, Adolena Bolz, Núria Fort (10 anys), Treballadors de la casa Salvador Bernades, Francesc Castells, Perfumeria Dana, S. A. J. Vilas, Marina Patan, una mare i dues filles, Germanes Capdevila, Francesc Montfort, Rosalinda Solans. Tres companyes del carrer Nou, Concepció Vila, Florència Pascual, Antonia Guarro, Teresa Tarrés, Perfumeria Pella, La Providència, Teresa Aguilera, Fillosa Serra Balad, Emma Malones, Antonia Maurici, Central de Fabricants de Paper, Josefa Pulg, Maria Sanahuja, Angela Tomás, Josefa Tomás i Margarida Barber, Dolores Alcaraz, Joaquina Forcada, Antonia Carreres, Teresa Vendrell, Consol Costa, Maria Blanch, Angela Casals, Adelfina Cantijoch, Carol, Mercè Alcon, Club Femení de Los Cortis, Rosa Grau, Rosa Rovira, Mercè Cusany de Risch, Maria Usach, Vidua Mullor, Elvira Subirós, Trinitat Jover, Primitiva Giménez, Teresa Paladell, Carme Pérez, Teresa Ribet, Carme de Manau, Roser Tomás, Isidra Solsona, Antonia Mixinchan, Francesc Llansó, Teresa Mir, Adela Vilaseca, Josefa Ben, Antonia Gutiérrez, Maria Garriga, Elionor Villanueva, Tecla Carreres, Clementina Genover, Spert, Caracass, Joana Mies, Teresa Hübner, Rosa Argimón, Esmeralda Parillo, Rosa Bou, T. Beltran, Vidua

Suma total: 4.102.389/29.

Bonet, Maria Gutiérrez, Amàlia Argell, Fortunata Guillen, Pilar La Torre, Mercè de Sosa, Dolores Abadal, Dolores Clos, Rosalia Pasquet, Mateu i unes amigues, Mercè Segura, Rosa Font, Encarnació Cubells, Magdalena Pasquel, Vicenta Planelles, Antonia Sayés, Pilar Bonet, Antonia Oizina, Berta Benages, Dolores Maria Contel, Ramona Isaguet, Rafaela Vinyals, Soledad Zagüe, Maria Ori, Pilar Bru Viladot, Antonia Vico, Emília Pallau.

Josepa Riera, Francesc Llansó, Vicenta Muñoz, Consol Balebona, Neus Reixach, Rubió, Concepció Mariscot, Carme Algarra, Teresa Sabat, Marcel·lina Torribia, Elvira Cortés, Antonia Mestre, Dolores Serra, Mercè Sanchiz, Francesc Gilsbert i Maria Faxardo, Antonia Amador, Rosalina Gilsbert, Josepa Sancho, Josepa Banús, Maria Margues, Carme Fernández, C. Rolg, Maria Oltre, Jacinta Martínez, Teresa Arbós, Miquela Coderech, Amàlia González, Joana Ferrer, Margarida Bresolí, Maria Ventura, Subirà, Rosalia Llagre, Elvira Fort, Maria Teresa Pérez, Maria Gómez, Virtutés Sàez, Dolores Clos, Sofia Reyes, Josepa Batalla, Josepa Figueres, Pilar Sants, Rafaela Pérez, Carme Barloqued, Concepció Martí, Remel Calatayud, Mercè Guasch, Josepa Martínez, Jacinta Llopert, Empar Chordà, Maria Bojill de Pascal, Albert Esteban, Mauri, Cepilleria Moderna, Maria Sabés, Rafaela Ferro, Obrers de la

Perfumeria Mirurgia, Carme Sabagell, Dolores Arnau, Rantona Recordà, Maria Lladó, Josepa Grabat, Carme Ros, Dolores Valls, Maria Estop, Engracia Serra, Montserrat Valls, Angela Serranet, Teresa Baró, Maria Teresa Sunyol, Emília Palomina, Carme Santolalla, Concepció Olivé, Carme Olivé, Trinitat Benedito, Josepa Riu, Rosa Pastor, Dolores Soler, Dolores Argimón, Carles Bou, Emília, Montserrat Planas, Engracia Fabrés, Mercè de Sosa, Pilar Arias, Merdó, Teresina Homedes, Pilar Folc, Mercè Fornes Morante, Josefa García, Un grup de Les Cortis; Guill i Pérez; Dolores Alcaraz; Cru set; Casas; Elena Guitart; Roser Carol; Serafina Pulg; M. M. Josefa Valls i veïns; Josefa Pulg; Josefa Codina i les dones d'Olot; Carme Ruiz; Dolores de Illes; Coromines i Volari; Lampia Costa; Mercèria Jaume Balas, Margarida Sala; Alfons Cuxart; Antonia Sunyol; J. Vinyes; Rosa Martínez de Huete, Per Catalunya; Carme Balas; Maria bella; Esperança Amat; Glòria Argemí; Maria Arribat; Margarida Ballester; Rosa Bellmunt; Berta Benages; Teresa Bertran; Josefa Blosca; Rosa Blanquet; Pilar Benet; Rosa Bou; Emília; Maria Codorniu; Antonia i Elvira Cortés; Teresa Costa; Maria Cros; Maria Ferrer; Josefa Ferrer; Teresa Figuera; Joaquina Forcada; Fort, S. A.; Rafaela Garriga; Rosa Grau; Josefa Guillen; Josefa Gutiérrez; Edelmira Hierro; Mariana Mateu; Angela Meca; Corpus Mesa; Roser Miralles; Magdalena Palleja; Maria Paricio; Rosa i Aurora Pau; Ramona Pellicer, Mercè Fiquera; Josefa Riera; Ramona Riera; Antonia i Concepció Roger; Dolores Roselló; Teresa Sabater; Montserrat Sellas; Serra; Maria Soler; Antonia Sunyol; Anna Viger; Dolores Vives; Hermínia Xancó.

LA CIUTAT MARXA

ASSEMBLEA DELS IMPRESSORS
La Societat d'Obrers Impressors (Federació Gràfica Espanyola, U. G. T.), convoca assemblea general ordinària per a demà, diumenge, dia 11, les 10 del matí, a l'estatge social, Rambla dels Estudis, núm. 6, primer.

MITING AL CASAL D'ESTAT CATALÀ DEL DISTRICTE V
El Casal d'Estat Català del Districte V, organitza per a demà, a dos quarts d'onze del matí, un gran acte d'afirmació nacionalista i obrera, en el qual parlaran Joan Vicens, Manuel Marc, Josep Josa, Vicent Borrell, Josep Alzina, Joan Torres Picart.

Tindrà lloc al local social, Mendizabal, 17.

ABRIGALLS I JERSEIS PER ALS MILÍCIANS
«Palestra» demana a tots els qui puguin lliurar abrigalls de tota mena per als milicians que els portin urgentment a les ofícines, Consell de Cent, 331, entresol, segona.

A les que tenen lana per a fer jersers, la secció femenina els demana que activin la confecció de les peces i les lliurin ràpidament.

QUATRE CURSOS ORGANITZATS PER «PALESTRA»
«Palestra» ha organitzat els quatre cursos següents:

Curs d'infermeres, sota la direcció del doctor Cirino Cuyàs.

Curs de català, sota la direcció del professor Jaume Aina.

Curs de taquígrafia catalana, a càrrec del professor Josep Ayuso.

Curs de tall i confecció.

La data d'inauguració tindrà lloc el dia 15 d'octubre, amb una conferència a càrrec d'una prestigiosa personalitat.

Per a detalls i inscripcions a les ofícines de l'entitat, de cinc a vuit del vespre.

SINDICAT DE RELLOTJERS I ANEXOS DE CATALUNYA DE LA U. G. T.

Tots els afiliats a aquest Sindicat vénen obligats a donar integrè el seu corresponent al 6 d'octubre, per les Milícies Antifeixistes, acord pres pel secretariat de Catalunya de la U. G. T. A tal efecte tots els delegats han de fer efectiu l'acord a partir del dia 12 del corrent, els quals satisfaràn l'esmentat import cada dia de la vincent setmana, des de vuit del vespre, a aquest sindicat, Diputació, 277, segon, segona.

Tots els companys treballadors a preu fet, socis o no socis d'aquest Sindicat, són convocats a passar per aquest sindicat, el proper dia 12, a les set del vespre.

ALS QUE FAN VIDRES PER A RELLOTJES
El Sindicat de Rellojers i Anexos de Catalunya (U. G. T.), convoca tots els que es dediquen a fer vidres de rellotge, socis o no socis d'aquest sindicat, a l'estatge social, Diputació, 277, segon, segona, el proper dimarts dia 13 a les vuit del vespre.

DILLUNS ES DIA HABIL
La Federació Local de la U. G. T. comunica a tots els sindicats i organitzacions obreres i ciutadanes que el dilluns vinent, dia 12, és dia habil.

LA SECCIO DE DECORADORS DEL S. D. P. SEQUENX PERTANYENT A LA U. G. T.

El Sindicat de Decoradors Professionals (U. G. T.) fa públic que la secció de Decoradors d'aquest Sindicat, contràriament a la nostra entitat, contràriament a la nostra entitat, una nota publicada a la Premsa del dijous, dia 8 del corrent.

Aquest Sindicat surt al pas de petites intrigues de conllevança i fixa la seva correcta posició sindical; és a dir, tots els decoradors han d'ingressar a la secció del nostre Sindicat, tal com els Estatuts de la U. G. T. tenen establert.

ALS QUE VULGUIN INGRESSAR AL C. A. D. C. I. (U. G. T.)
Per tal de donar tota mena de facilitats als que vulguin ingressar al C. A. D. C. I. (U. G. T.), ha estat instal·lada a l'entrada de l'edifici social, una oficina d'inscripció que funcionarà cada dia des de les 16 a les 20 hores.

Acabada la impressió de rebuts de quota mensual corresponent al mes de setembre darrer, des de demà passat, dilluns, dia 12 començarà el seu cobrament a domicili.

GRUP MUTUALISTA D'OBRERS DE PREMSA
Són convocats tots els associats a la reunió general extraordinària que se celebrarà demà, diumenge, dia 11, a dos quarts de dotze del matí.

HONORANT UN CAIGUT EN DEFENSA DE LA REPUBLICA
Demà, diumenge, serà descoberta

la placa que dona el nom de Josep Duran a l'antic carrer de la Puríssima, company que durant l'any 1934 defensà els postulats de la República, per la qual cosa el Centre i Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya del districte segon convoca a tots els seus socis i simpatitzants, a les dotze del matí.

PENSEU EN EL SNOSTRES MILÍCIANS

La Comissió Pro Fertis dels Hospitals del Partit Socialista Unificat de Catalunya i «Unió General de Treballadors» prega a tot el poble de Catalunya la màxima col·laboració en el lliurament de robes noves o usades, així com tota mena d'objectes útils, per tal d'atendre les grans necessitats de tots els camarades que es troben ferits o malalts als Hospitals.

El departament de lliurament dels donatius, és al Dispensari General (passatge de Gràcia 44 principal).

PLE REGIONAL DE CATALUNYA, DEL TRANSPORT (U. G. T.)

Demà, diumenge, a les deu del matí, al local de la «Unió General de Treballadors» a Barcelona (Diputació, 277), es celebrarà un Ple de Seccions del Transport de Catalunya, de l'esmentada organització, per tal de constituir el Sindicat Regional de Catalunya dels Transportes Terrestres.

Les seccions que no rebien la invitació particular, s'han de donar per convidades i trametre llur delegació.

FEU DONATIU PER ALS MILÍCIANS

Tots els dies de nou a una del matí i de quatre a vuit del vespre, les ofícines del Comitè Central del Socors Roig del Poble, Pelai, 62, i, primera, estaran obertes per ta, que tots els ciutadans puguin contribuir a l'ajuda dels companys ferits al front de batalla i als que lluiten contra el feixisme criminal per mitjà de donatius en robes o metalls. El que es necessita amb més urgència són troques de llana, sueters, impermeables, abrics, guants, bufandes, flassades, etc.

CONSELLERIA DE SERVEIS PUBLICS

Departament de Transports

Per tal de sortir el pas de notes que podrien desorientar l'opinió pública, el Departament de Transports fa avinent que en virtut del decret del dia 10 del corrent, el qual data 4 del corrent mes, tot el que fa referència a Transports tant si són de tràfic de sang com mecànica, dependrà d'aquest Consell de Transports.

Tot el control anirà a càrrec de l'esmentat organisme i en cap cas hauran de seguir-se altres orientacions que estiguin en oposició al nostre criteri.

Fem avinent que aquest departament té el ferm propòsit de fer complir totes les seves funcions, ja que així ho imposa l'estat actual de les coses.

Esperem del bon criteri de tots, que es compleixi aquesta consigna, ja que ara més que mai s'imposa la disciplina.

A partir d'avui, dia 10 les ofícines que el Consell de Transports tenia instal·lades al carrer Pelai, 9, tercer, segona, han estat traslladades al segon pis de l'edifici de la Conselleria de Serveis Públics (passatge de Gràcia, 92).

Alki Madrid, company Josep Miret, President del Consell de Transports, rebra el públic al despatx de la secretaria política d'aquesta Conselleria.

Demà, gran audiència de sardanes

La Secció Sardantista del Centre Cultural d'Esbarjo organitza per a demà diumenge, a la tarda, una audiència de sardanes davant del seu estatge social (Passatge de la República, 76).

A Islington (Anglaterra), s'està celebrant la Fira del Cat i els Curores en la qual han estat presents els nous models de sabates que faran furor l'any 1937.

L'ampullós sala del «Royal Agricultural Palace» es veu visitadíssima aquests dies amb motiu de la celebració d'aquest certamen, i com a fet curiós i extraordinari, cal remarcar que els visitants masculins

igualen i gairebé superen els femenins, tan aficionats aquests últims a tafanejar en tot el que fa referència a l'ornament personal.

El cas, però, no té res d'estrany. A l'ampullós sala del «Royal», el cotó, hi ha diverses i incandescentes «giris» com aquesta de la fotografia, que serveixen de models per a l'exhibició del cotó i l'ornament, al nostre estuguíssim a

Anglaterra, no ens mouriem de l'ampullós sala del «Royal» etc., fins que l'edifici amenaçés ruïna.

Com a colofó d'aquestes explicacions us diem que els cotons que predominaran en les sabates del 1937 són el blau i el vermell, colors que també adquiriran les cares dels cotons, i haver de pagar les factures. (AFL)

Avis de les Milícies Pirinonques

No obstant l'èxit que la recollida de material de muntanya ha assolit, gràcies a l'entusiasme que sent pel nostre moviment, l'element excursionista, hem de fer avinent, especialment a alguns elements dels nostres clubs de primer ronyó, els quals sembla que no s'han assabentat de la nostra crida, que no tolerarem que l'actitud egoista d'alguns posi en entredí el deure que per ésser el nostre moviment de llibertat, ha de sentir tot element de muntanya.

Els lliuraments, indistintament, podran fer-se directament a la Caserna «Baumes», núm 230, o bé a l'entitat on pertanyin, sempre que es doni avis de recollida a la Secció d'Intendència de les nostres Milícies. Telèfon 82797.

Demà, a L'Hospitalet del Llobregat, miting del P.S.U.C. i la U.G.T.

Demà, diumenge, a les deu del matí, tindrà lloc a l'Hospitalet del Llobregat, al cinema Oliveres, un gran miting de concentració comarcal organitzat pel P.S.U.C. (adherit a la Internacional Comunista) i per la U.G.T. Hi prendran part Josep Rodríguez, Dolores Píera, Angel Estivill, Joan Fontjosa, diputat al Parlament de Catalunya, i Joan Comorera, secretari general del P. S. U. C. i conseller de Serveis Públics de la Generalitat. Presidirà l'acte Alfred Arborea. En aquest miting serà exposat el pensament polític i sindical del P.S.U.C. i de la U.G.T. en els moments actuals i serà fixada clarament la posició d'aquestes organitzacions.

FINS A ANIHILAR-LOS!

L'avançar o retrocedir, el guanyar o perdre territori té importància perquè influïx en la moral dels combatents i exerceix influència en la posició estratègica dels exèrcits en lluita a més de la pèrdua de material que pot suposar. No són els avanços, ni els retrocessos, però, els que decideixen la guerra. Aquesta es decideix quan una de les parts aconsegueix anihilar les forces armades i les possibles reserves de l'adversari. Convé que ens acostumem a calibrar les derrotes i les victòries pel desballestament que les nostres milícies hagin infligit a l'exèrcit facciós. Si les nostres milícies es mostren poc escometedores i donen a l'enemic temps de refer-se i reorganitzar-se, poc haurem avançat encara que hagin conquerit dotzenes de quilòmetres.

Recordem uns mots cèlebres de Lenin quan més precària era la situació dels revolucionaris russos: «Ens retirarem fins a Moscou, i si allà no podem sostenir-nos, fins als Monts Urais; si amb això no n'hi ha prou, ens farem forts a Vladivostok i mantindrem alta la senyera. Des d'allí iniciarem la reconquesta si sabem mantenir-nos fermes». I recordem, per a completar la nostra argumentació, la gràfica ordre del dia de Graziani: «Claveu les dents a l'enemic i no deixeu la presa».

Aquest esperit és el que ha d'illuminar tots els soldats del poble i totes les manifestacions de la nostra força, no estarem derrotats. Mentre no hagin anulat els exèrcits enemics, no haurem vençut. Combativitat, doncs, i energia en la lluita. Dobleu els cops i aguanteu els que ens doni l'enemic.

FINS A ANIHILAR-LOS!

S'imprimirà gran rapidesa a les tasques del Tribunal Popular

Dimercres es veuran ja dues causes al mateix dia

El Tribunal Popular ha estat reunit aquest matí i ha passat després a complimentar el llibre de l'Audiència per tal de donar-li compte de la causa que s'ha de donar a conèixer, la més gran celeritat a la celebració de les vistes.

De conformitat amb això, ja el proper dimercres es celebraran dos juicis, un contra els ex-tinentes Josep Seco, Josep Salcedo i Josep Montuï, i l'altre contra set ex-alieres de compliment del Batalló de Cadadors de Montesa.

Aquests últims són: Joaquim Masana, Sanjaun, Jordi Lluís Bosc, Joaquim Cano Biatet, Manuel Francal, Calvo, Miquel-Angel de Luna Margenat, Félix Camero, Guillelmo de la Higuera i Ferran Vidal-Ribas. Tots ells són acusats del delicte de rebel·lió militar.

Ateneu Republicà Federal d'Esquerra

Ateneu Republicà Federal d'Esquerra del Dte. VIII, Planeta, 15 i 17, ha fet lliurament dels gèneres recaptats entre els veïns i industrials del districte, consistents en 210 sueters de llana, 25 practics, 20 americanes, 40 abrics i impermeables, 30 samarretes, 13 parells de calçotets, 8 flassades de llana, 58 bufandes de llana, 3 farcells de roba interior usada, i dintre de breus dies farà un nou lliurament d'aquests gèneres per tal d'abrigar els nostres milicians que lluiten al front.

“Combatiu amb energia. Dobleu els cops mantenint-vos sempre fermes. No deixeu la presa!” — diu el Comitè Militar del P.S.U.C. i la U.G.T.

Una conferència per als auxiliars de la policia catalana

Al Palau de la Música Catalana ahir a la tarda hi donà una conferència el cap del Gabinet d'Identificació de la Comissaria General d'Ordre Públic, senyor López de Sagredo, per als auxiliars de la policia de Catalunya.

El local estava completament atapeït. La presentació del conferenciant fou feta pel Comissari General, el qual dedicà calorosos elogis al conferenciant. El senyor López de Sagredo desenvolupà el tema «Història de la identificació criminal».

Es remuntà a la prehistòria de com es feia antigament la identificació dels criminals, que noixia del sistema d'antropologia, i dels mètodes de què es servien per a desenvolupar-la.

D'aquest sistema va néixer l'antropometria, que durà molts anys i donà molt bona resultat.

La conferència del senyor López de Sagredo fou molt interessant, i en acabar fou lliurement aplaudit.

Com a final de l'acte, el senyor Vidal Jover, secretari de la Comissaria General, féu present als assistents que al senyor López de Sagredo no havia fet la conferència en català era degut a certes dificultats en el pronunciament, però que li calia fer constatar que es tracta d'un bon policia i gran amic de Catalunya.

Exàmens per a practicants

La Facultat de Medicina de la Universitat de Catalunya convoca a exàmens per a practicants, oficials i lliures, el proper dimarts, a les 5.30 de la tarda, a l'aula de conferències de la pròpia Facultat.

Una velleta ha estat morta per un carro

Al carrer de Massim, un carro que desparagué, comés el fet, atropellà Josepa Cuyà, de 68 anys, i li produí tan greus ferides que morí pocs minuts.

Una proposició del Consell Nacional de la Pau

La Societat de Nacions ha d'intervenir en la guerra civil espanyola

“Els Estats membres de la S. de N. estan obligats a subministrar material de guerra al Govern espanyol”

Portugal es retira del Comitè de no intervenció

Ginebra, 9. — Les delegacions internacionals acreditades a la Societat de Nacions han rebut del Consell Nacional de la Pau una moció la qual conté un pla d'intervenció de la Societat de Nacions en la guerra civil espanyola en allò que permet el Pacte de Ginebra.

En l'esmentat document es posa de manifest que la «neutralitat» ha fracassat rodonament i que, per consegüent, urgeix prendre, entre altres, les següents mesures:

1. Evitar les violacions de la independència política d'un Estat membre de la Societat de Nacions per mitjà d'un ajut material als elements facciosos.
2. Els Estats membres de la Societat de Nacions estan obligats a subministrar al Govern espanyol el material de guerra necessari per a la seva seguretat.
3. Evitar qualsevol complicació internacional al voltant de l'anomenada «questió espanyola» i aplicar el procediment d'invitar les parts adversàries que concertin un armistici per mitjà de la Societat de Nacions.

Anglaterra creu que es necessita

Londres, 9. — La premsa genèrica i el Comitè sosté totalment l'opinió d'Anglaterra, que les acusacions formulades pel Govern de Rússia contra les potències feixistes són suficientment grans perquè s'obri una minuciosa investigació contra ells, i sobre totes les responsabilitats que els incumbeixen per violació d'un acord internacional lliurement acceptat.

Se sap que entre sir Robert Vansittart i el senyor Neville Chamberlain s'ha celebrat una detinguda entrevista, en la qual s'han canviat impressions sobre aquestes denúncies formulades per Rússia, i s'ha arribat a un acord en el sentit que és necessari procedir amb tota urgència.

Per altra part, els elements afectes al Comitè de Coordinació diuen que a mesura que es va examinant el memoràndum presentat pel Govern espanyol, els delegats de les diferents nacions es fan càrrec de la gravetat del procedir de les potències acusades. A més, els nombrosos detalls denunciats pel Govern espanyol han causat enorme sensació entre els delegats internacionals.

A Londres existeix veritable expectació per les decisions que sobre el particular pugui adoptar el Comitè en un futur immediat.

El Comitè de no intervenció demanarà explicacions a Alemanya, Itàlia i Portugal

Londres, 9. — El Comitè de no intervenció publica el següent comunicat:

«Els membres del Comitè de no intervenció han decidit, per acord unànime, que era necessari que les queixes sotmeses fossin posades en profund examen, i que es fes amb la màxima rapidesa possible».

El comunicat afegeix que la cinquena reunió del Comitè de no intervenció s'ha celebrat al Foreign Office, a presència dels representants de tots els països membres del Comitè.

Lord Plymouth ha explicat que s'ha convocat el Comitè per a examinar certs documents tramesos pel govern i en els quals s'assenyalen infraccions paleses de l'acord.

El Govern d'Anglaterra creu que, si algunes d'aquestes infraccions són comprovades, constitueixen veritables infraccions a l'acord i que, per tant, aquestes documents han d'ésser sotmesos a un profund i detingut examen.

«El govern anglès ha assumit la responsabilitat de sotmetre's al Comitè».

«El seu president ha decidit que, d'acord a les regles de procediments, aquests documents han d'ésser oficialment tramesos a Alemanya, Portugal i Itàlia, per tal que els governs d'aquestes nacions facilitin explicacions per tal que el Comitè pugui establir la veritat dels fets.»

El delegat italià, després d'haver refusat punt per punt les acusacions formulades contra el seu país, declara que són fantàstiques i desproveïdes de fonament.

El delegat portuguès diu que la “posició geogràfica” del seu país té la culpa de tot

Londres, 9. — Es van coneixent detalls de la turbulenta sessió celebrada avui pel Comitè de no intervenció en els assumptes d'Espanya.

Es té el convenciment que Portugal ha preferit l'amenaça de denunciar l'acord.

L'ambaixador de França, senyor Corbin, ha declarat que França considerava necessària l'existència del Comitè, i ha proposat que es seguís el procediment fixat per a les acusacions presentades.

Grandi, ambaixador d'Itàlia, ha fet un panegíric de la bona fe de Roma, afegint:

«Des que Itàlia es sumà a l'acord, no s'ha produït cap infracció».

La intervenció del delegat alemany ha estat breu i deixa entendre que el Reich no entraria al fons de la discussió fins que hagin intervingut les altres potències en l'acord dels fets.

E. senyor Kagan, delegat soviètic, ha pronunciat un extens i enèrgic discurs.

Demostrea, punt per punt, la veritat del document presentat i no cedeix a les acusacions de les tres nacions culpables de les infraccions.

El delegat portuguès s'ha mostrat molt arrogant i sembla que no està disposat que es porti a cap l'enquesta anunciada.

Ha donat la impressió que el seu país no té cap motiu per a figurar en el Comitè, per a una enquesta sobre fets justificats solament per la seva posició geogràfica.

S'ha alçat la sessió a l'objecte d'aclarir l'atmosfera, sense que s'arribés a una decisió definitiva, excepte de transmetre la nota soviètica a Portugal, Itàlia i Alemanya.

Fins el senyor Baldwin ha interromput la cura de repòs!

Londres, 9. — La nota soviètica ha tingut gran ressonància als cercles diplomàtics de Londres, fins al punt que el govern ha decidit reunir el sots-comitè ministerial d'Afers Estrangers.

Després de dita reunió, tindrà lloc el Consell de ministres.

L'interès d'aquestes dues reunions queda demostrat pel fet que el senyor Baldwin interromp la seva cura de repòs per assistir-hi.

Portugal s'ha retirat del Comitè de “no intervenció”

Londres, 9. — Hom sap que els delegats de Portugal al Comitè de no intervenció, l'han abandonat per

El Congrés Regional de Sindicats i Grups de Catalunya de la C.N.T. i F.A.I.

Avui ha continuat les seves deliberacions

LA SESSIÓ D'AHIR A LA TARDA

Van acudir-hi la totalitat de les representacions amb delegació, i la sessió va ésser presidida pel delegat del Sindicat de Construcció de Barcelona.

La delegació d'Hospitalet impugna l'informe del delegat de la C. N. T. al C. E. N. U. i s'estudia la moció de bat forja interessant, en la qual interveuen la gairebé totalitat dels delegats. Això la que sigui llarg i minucios. En el curs, es manifesta una tendència general que està d'acord amb el que és i s'espera l'Escola Nova Unificada, però tots els delegats criden l'atenció dels seus delegats al dit organisme perquè vetulin perquè l'esperit de l'ensenyament escolar no se separi gens ni mica del que el programa assenyalava, i que s'accentuï tot el possible la tendència racionalista en l'ensenyament.

LA SESSIÓ DE LA NIT

Va començar la sessió a les 10.30 de la nit, sota la presidència del delegat del Sindicat de Professions Lliures de Tarragona.

Es discuteix el dictamen al cinquè punt, apartat D, sobre si intervé o no, mantenir en peu, i aducir intensificació, el moviment racionalista a Catalunya i la manera de mantenir-lo.

El dictamen diu així:

«Vist que en el moment actual la classe obrera ja posseeix i pot usar lliurement tots els instruments i entitats de cultura oficials i populars, per tal d'evitar confusionismes, de limitar camps d'acció i donar la màxima eficiència a la nostra tasca, proposem que les seccions de Cultura dels Sindicats, tenint en compte les hores gràvides de possibilitats en què vivim, intensifiquin per tots els mitjans que posen al nostre abast els progressos de la tècnica, la difusió i propaganda de l'ideari i principis que informen les nostres organitzacions, així com el sosteniment de les seves escoles i la capacitat tècnica-professional en cas que l'Escola Nova Unificada no pugui crear totes les escoles agrícoles i industrials, arts i oficis, a tots els pobles de Catalunya i barriades de les ciutats».

Un cop llegida, l'assemblea l'aprova per unanimitat.

S'entra a discutir l'apartat B) del punt assé: «Proposició de la creació dels Ateneus».

El debat des del primer moment ja promet ésser mogut. En efecte, tot seguit es nota que el corrent d'opinió està dividit, si bé en els fons tots els delegats opinen que s'ha de donar increment a la creació de nous Ateneus.

Per tal d'unificar diverses propostes que són presentades a la mesa, com a resum de la sessió, es nomena una Ponència.

Al final, la Ponència presenta el següent dictamen, que fou aprovat: «Havent-se manifestat en el Ple dues tendències ben marcades, la primera, majoritària, que desitja que les escoles racionalistes ingressin en el C. E. N. U. i l'altra, minoritària que preferix que aquestes es mantinguin al marge, aquesta Ponència, interpretant el sentit del Ple, creu que les escoles racionalistes poden adoptar dues posicions: que ingressin a l'Escola Nova Unificada, o que es mantinguin al marge d'ella.

En el cas que les escoles racionalistes ingressin al C. E. N. U., aquest atendrà totes les seves necessitats econòmiques.

En canvi, les escoles racionalistes que eslliguin sota el control de l'organització i Ateneus seran subvencionades per aquestes organitzacions.

Aquesta Ponència, fent-se eco d'una altra proposició presentada per diverses delegacions d'aquest Ple, en les quals s'indicava la conveniència de crear una Escola de preparació de mestres racionalistes, opina: Que aquesta idea s'ajusti completament al concepte de Politécnic d'Adaptació del pla d'ensenyament que presenta la delegació del C. E. N. U. en la seva informació. Aquest Politécnic d'Adaptació ve a ésser una Escola Normal de Mestres amb orientació racionalista».

Un conseller de la Transmediterrània ofereix a la Junta de Burgos el que és propietat de l'Estat

En una de les seves darreres emissions, la ràdio facciosa de Burgos digué el següent:

«Un conseller de la Compañía Transmediterránea se ha personado hoy ante el legítimo Gobierno de España. Viene en representación de la mayoría del capital social, y creyendo interpretar el sentimiento de los demás, expresando su adhesión incondicional al movimiento nacional, salvador de España, poniendo a la disposición de la Patria los barcos, aviones, etc. que le pertenecen, y no puede ser total por tener los barcos la mayor parte de ellos con lo cuales se venían prestando los servicios marítimos entre la Península y demás naciones. Pone a disposición de la Junta la adhesión de la Transmediterránea al movimiento nacional».

Les milícies populars del nord disposen de molt material de guerra

Hendaya, 9. — El redactor de l'agència Bayas, Fortander, ha visitat el governador senyor Joan Ruiz, destacat element del partit socialista, amb el qual han parlat de l'absoluta normalitat que regna en aquella població.

En efecte l'esmentat redactor ha pogut constatar que la vida és normal a Santander. Funcionen tramvies, autobusos, cafès, cinemes i altres espectacles.

El senyor Joan Ruiz ha declarat al representant de l'agència:

—Podeu veure, pel vostre propi ull, que la normalitat és absoluta. Fa tres setmanes hauríeu trobat un bon nombre de milicians pels carrers, però ara ja heu vist que no hi ha més ni front. Hem rebut un important reforç d'armes: 25.000 fusells, 1.000 metralladores, 20.000 granades, 20 milions de cartutxos, que foren repartits entre els defensors de Biscaya, els d'Astúries i els nostres, igual que a Bilbao, hom imposa el comandament únic, que ha estat confiat al comandant García Vayas, ajudat d'alguns oficials de l'Estat Major arribats de Madrid. Molt aviat disposarem de 8.000 homes, que enviarem com a reforç al front de Bilbao, per a rebutjar l'enemic. Després —acabà dient amb optimisme el governador— ens dirigirem al front sud.

CASA LLIBRE

Aquesta nit, gran ball.
CRAZY BOYS ORCHESTRA
Consumació, 2 ptes.
Demà, diumenge: Tarda, consumació, 2.50 ptes. Nit, 2 pessetes.

Soran jutjats els cent individus que vo'ien marxar a Itàlia clandestinament

Segons les nostres notícies sembla que es va amb gran urgència a la formació d'una peça separada contra un centenar aproximadament d'individus que foren detinguts abans d'ahir al port quan tractaven de marxar clandestinament a Itàlia.

Es té el propòsit que els esmentats individus, el sumari dels quals entén el Jutjat especial, siguin jutjats el més aviat possible.

TEATRE

Cartellera del teatre

(A tots els teatres començarà la funció a les 8.30 de la tarda, i a les 10 en punt de la nit)

APOLLO.—Companys de guerra social. — Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

BAUGELONA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

CIRCO BARCELONÉS.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

COMITAT.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

ESPAÑA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

GRAN PALAU.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

NOU.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

PRINCIPAL PALAU.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

ROMA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

TIVOLI.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

VICTORIA.—Companys de guerra social. Director: Salvador Berra. Primera actuació. Enquesta. Tercera. Tarda i nit: «EL CRISTO MORTUO».

De quina manera aquest matí s'ha casat Maruja Sánchez, "Miss Teatre"

MES RAPID QUE A HOLLYWOOD

MARUJA SANCHEZ

Aquest matí, per les sales severes de l'Auditori, circulava un grup pintoresc i rialler. Gent de teatre, artistes, periodistes... Els guardies nacionals, enfundats en la granota, els desguessats cartrats de paper, es miraven de cua d'ull aquells personatges inhabituals en el lloc.

Es tractava d'un casament. La núvia no era altra que Maruja Sánchez, "Miss Teatre", la bellíssima vedet del Teatre Còmic. El nuvi, el dibuixant Julià Segura. I els feien companyia les vedettes Escala, Rodrigo, Berta Sa del Rey i altres dones boniques. I, entre els elements masculins, el nostre company Artur, el periodista Aliaga, el camarero Patrick, el periodista americà Mr. Jordan de l'Associació Press...

Aquest darrer, un company nostre l'ha atrapat en un dels corredors del Palau de Justicia.

—Voleu veure un casament sota el nou règim? Veniu amb mi.

Mister Jordan, al cap de cinc mi-

nuts presenciava la cerimònia matrimonial més ràpida que mai hagut vist en la seva vida, segons confessava propi.

—Ni a Hollywood no casen la gent tan de pressa! Hauré de dir-ho a les noies del meu país.

Efectivament, el lector no té idea de la facilitat que la revolució antifeixista ha donat als que es volen casar. Maruja Sánchez, el dibuixant Segura, abir varen acordar casar-se. I, dit i fet. Aquest matí, gràcies a la intervenció del President de l'Auditori, l'Idili arribava a un resultat pràctic.

La brevíssima cerimònia ha tingut lloc a l'antecala de la Presidència del Tribunal de Cassació. Els cortinats ocre tamaven la llum diurna. Els núvis seien en unes imponents butaques vermelles. El cambrer Salva, degà dels Jutges municipals, darrera una taula vermella, va mormolant les formalitats del cas:

—Maruja Sánchez es vol casar, etcètera, etcètera?

«Miss Teatre» està emocionada de veres. No és tot un lluir l'antecala en un escenari frívol, que trobar-se de cop i volta en un transcurs tan formal.

Diu que «sí», amb una veu prima que li surt del cor. I els llàgrimes se li escapen dels ulls.

Al grup que formen els núvis i els amics, s'hi han acostat uns quants budoos, visites del President. Ningú no s'acaba de creure que allò sigui un casament. La gent fa comparacions:

—Tant que costava casar-se abans!

—I ara, té: ja ho veus!

—I que bonica és la núvia!

—Jo... diu una noia... trobo a faltar el vel blanc. I, sobretot, la cura...

—Tots els matrimonis, abans i ara, porten cura —afegeix un home repetat.

Però, amb tot això, la cerimònia ja ha acabat. Signen l'acta, com a testimoni, el nostre company Artur i la senyora Mercè Balart.

Llestos. Ara ve un devesall de petons i de llàgrimes. Els companys de la núvia somnien totes en casaments, en jutges, en testimonis i en viatges de boda.

Aigu diu a les notes:

—Aneu al teatre i advertiu al Comitè que avui Maruja no treballarà... Un petit detall... s'ha casat.

Així amb aquesta simplicitat i amb aquesta rapidesa, es casen les nostres artistes. Per molts anys!

FESTIVALS BENEFICS

LA SOCIETAT NATURISTA DE BARCELONA

La Societat Naturista de Barcelona recorda als seus associats i amics que demà, diumenge, dia 11, tindrà lloc al seu estatge social, Tallers, 24, l'anunciat festival a profit de les Milícies Antifeixistes, que començarà a les cinc de la tarda, i en el qual es posarà en escena el drama del glorios i ignasi Iglés, «El cor del poble» i dibuixos.

Aquest acte es celebrarà sota el control oficial.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

Es representarà la comèdia d'infants «L'Homenatge a l'Àvia», el drama patriòtic de Víctor Mora, «El Cançó dels Catalans», i la comèdia en un acte «En Pau de les Calces Curtes». Al final, hi haurà un acte de concert en el qual prendran part la Rondalla Internacional, i els artistes Cecília Gubert, Emili Vendrell, Font Mola i el mestre Gorgé.

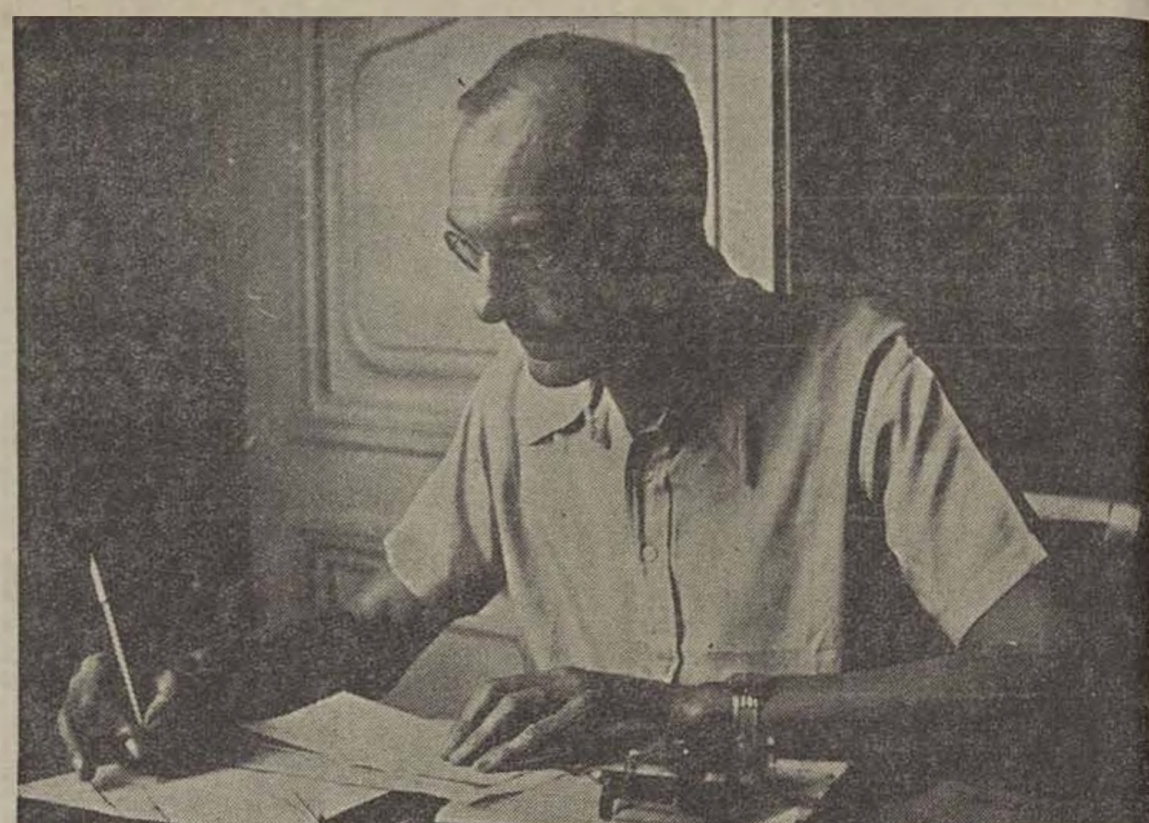
LA «PENYA AIROSOSS»

La «Penya Airoso» ha organitzat

per a demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al local de la Unió Cooperativa Barcelonesa (Urgell, 178-180), un festival benèfic a profit dels Hospital de Sang.

mirador discret

L'ODISSEA D'UN ESCRITOR ALEMANY

Ludwig Renn, autor del llibre «Guerra».

«Guerra», les aventures del qual podem explicar un dia als nostres lectors es troba a Barcelona; millor dit ara ja deu ésser al front d'Aragó, seguint de prop les operacions de guerra. Renn ha estat una de les víctimes de l'infern hitlerà un home perseguit, acorralcat com a fiera pel sol crim de pensar lliurement, de tenir idees nobles i ge-

roses i de no doblegar-se al fou del feixisme del seu país.

Víctima de tots els tractaments cruels, Renn ha rebut cops, ha dormit en celles de càstig, ha passat mesos a més als camps de concentració, d'on s'ha escapat moltes vegades. Se l'ha tractat com un rebel i un antipatriota, el que ha passat la seva sang en defensa d'Alemanya. Ara, tot just arribat a

Barcelona, ha sortit vers els llocs de lluita, per admirar aquesta epopeia que és el nostre poble, i fer un testimoni més que salgarà a l'història de la nostra lluita.

A la fotografia veiem el cèlebre escriptor a la seva cambra de l'Hotel Colom, on s'ha allotjat durant el temps que ha estat a la nostra ciutat. (Foto. Suttman).

"Nosaltres som la Raó i la Libertat", ha dit el doctor Serra Hunter

Un magnífic acte cultural a l'Atmetlla del Vallès

S'ha inaugurat, a l'Atmetlla del Vallès, el Casal incautat pel Sindicat d'Artistes Pintors i Escultors de Catalunya (U. G. T.), i cedit al poble per a Escoles. Hi ha assistit el doctor Serra Hunter, que portava la representació del conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i també la del llibre Pompeu Fabra. La concurrència, composta de l'alcalde J. Plana, de tots els regidors, de representants del Sindicat d'Artistes i de tot el poble, va escoltar, per boca del doctor Serra Hunter, un discurs molt inspirat, en el qual va exaltar l'evolució de la Nova Escola i remarcà la importància dels moments presents. Després, dirigint-se als nens, homes del demà, els digué que la Revolució es fa per a ells, es fa per amor a la Libertat. Dues clas-

ses d'amor: l'amor a la Pàtria, a la terra que hom ha nascut, i l'amor als pares, que són els primers mestres. Va dir després que nosaltres representem la Llum i el Progrés i que, si malauradament perdessim, perdríem allò que hi ha de més preuat en el món: la Raó i la Libertat.

Després de fer constar aquest gest admirable, per part dels Artistes, de cedir aquest Casal al poble perquè serveixi d'Escoles, que és la primera obra constructiva que s'ha fet ja en la nova vida social i revolucionària.

Aquest Casal està situat al balcó del Vallès i té una cabuda per a dos-cents nens i nenes i, dirigint pel mestre J. Clavé, és un model d'Escola.

Ha estat enterrat Manuel Clausells

Avui, al matí, ha estat enterrat Manuel Clausells. A l'enterrament, han assistit molts companys i amics del finat, entre els quals es comptaven les persones més rellevants dels nostres món intel·lectual i artístic.

Manuel Clausells ostentà el secretariat de l'Associació de Músics de Catalunya durant molts anys i hom pot dir que ha estat el dinamador d'aquesta important entitat musical.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Durant la Dictadura de Primo de Rivera, Clausells organitzà diverses sessions poètiques al Palau, i altres actes que desagradaren extraordinàriament als dictadors.

Reposi en pau aquest infatigable animador de les belles coses.

Clausells havia dut a Barcelona les primeres figures artístiques. Tots els concerts del món, un dia o altre havien estat cridats per ell. El prestigi de qui gaudia Barcelona, d'ésser un dels llocs d'Europa més filarmònics, era degut en gran part a aquest animador infatigable.

Bagaria, el dibuixant dels cent mil dibuixos...

El llapis, arma terrible. - Madrileny ací i barceloní allà... - Optimisme al voltant d'una taula de cafè, cara a la Plaça de Catalunya. - La galanteria del ninotaire.

No sé ben bé si ha ultrapassat aquesta xifra dels cent mil dibuixos, però Lluís Bagaria és un dels artistes del nostre país que ha fet més ninots, aquests ninots amb una cueta recarpolada que toquen una guitarra i en pensen sempre alguna de grossa, mentre a darrere pla del dibuix s'alcen dos edificis que fins ara han estat la característica psicològica d'un tros d'Espanya: una església i una plaça de toros.

Bagaria ha fet dibuixos arreu del món. Des de molts llocs d'Europa i Amèrica ha aïllat aquest enclau costat, burlat, a voltes fins i tot sagunt; però ha estat a Madrid allà on ha creat la seva obra i on ha bastit la seva llar.

El mateix ho explica: «Vaig anar allà per a passar-hi quinze dies, i ja veieu, encara hi visc».

Millor dit, aquests dies no hi viu perquè sojorna durant unes setmanes a la nostra ciutat, que és la seva, i alzó no és un compliment, puix que Bagaria és fill de Barcelona, fill de la capital, que armà els seus dits amb aquesta arma terrible que esgrimeix: el llapis.

LES TRES PATRIES I LES PRIMERES CARICATURES

Malgrat el fred —no és cap crim ésser fredolenc— fem l'aperitiu a la terrassa del «Cataluny». Hi ha Bagaria, Artache, Segura, Padilla i el

reporter. Bagaria presideix el cenenç, el presideix per dret propi, que li atorga la seva corpora massissa i el seu somriure, el mateix somriure d'adolescent que un dia fixà Ramon Casas en un dels seus admirables carbons.

La conversa és difícil de retenir, els temes es succeïren ràpids com els acudits i les paraules plenes de bonhomia de l'artista. Enceta un tema:

—A Madrid sóc un català i a Barcelona un madrileny; aliri i tot tinc una pàtria: el Passatge Domingo, on vaig néixer. Allí reïbo, sempre que hi passo, la meua autèntica pàtria i els records de la infantesa. Els meus primers focs, les nevades barcelonines, la imatge del pare... Després tinc dues pàtries més: la de la contribució i el servei militar, i la ideològica.

El meu amor el compartixo entre les dues capitals i d'una manera que no admet dubtes. Allí hi tinc un fill milicià, aquí un altre. I és aquí on he fet les dues primeres caricatures: la de Guimera i la de Pompeu Gener.

ELS AVIONS I L'OPTIMISME

Hem parlat dels avions que temps enrera volaren, amenaçadors, sobre Madrid.

—Els primers dies m'ho vaig prendre seriós. Balzava als soterranis i complia les consignes; però el darrer dia no vaig voler sortir del pis ni sortir del llot. Salut, «Agustina de Aragons», vaig dir a la dona. Salut, «Abelardo y Edoles», vaig dir als fills, i tranquil·lament em vaig adormir.

—Així, sou molt optimista? —Molt, molt optimista. I molt més aviat del que molts creuen. I a Madrid no hi entraran mai.

Aquí Bagaria es posa novament seriós i, mostrant la seva mà dreta, ens diu soternament:

—Mireu si estic segur del que dic, que m'hi jugo aquesta mà amb la qual quanquy el pa per als meus.

Ens hem quedat seriosos i aleshores ha sortit a parlar de Garcia Lorca, el poeta d'ússetat pels felixistes i gran amic seu.

—Tinc el darrer vers de Federico, un poema magnífic que em dedica. El caricaturista cèlebre recita, emocional, una de les coses més belles que ha produït Garcia Lorca.

Hoy enterremos a un compañero, en primavera del treinta y tres. Xaudará ha muerto. Sancha, lo sigue y yo después. Sancha, tot sorpres, digué: «Carra, home! Per què em poseu davant vostre?» «Per galanteria», li vaig respondre... Artur LLORENÇ

El record de Sancha ha fluit, i Bagaria, maquinalement, ha dibuixat el perfil de l'artista mort...

ELS RODOLINS I EL RECORD DE SANCHA

Aquests dies està il·luminat a la feina de buscar aparellats, rodolins que d'una manera graciosa comenten l'actual situació espanyola. Porta un bloc ple, no de dibuixos, sinó de versos, que destillen l'humor més fi i més còstic d'ell. Si és a l'estrep d'un tramvia i se li'n acut algun, aleshores balza i l'escriu... I així, des de fa una pila de dies. En té un feix.

—I Sancha, el gran dibuixant espanyol que acaba de morir, era també molt amic vostre? —Molt. I encara que tenia més anys que jo, m'estimava com un germà gran. Era un home finíssim, noble, un camarada lleial.

Recordo d'ell una anècdota, que ara la seva mort el dibuixant Xaudará, varem anar a l'enterrament i l'acompanyarem fins al cementiri. En tornar cap al centre de la capital, ens aturarem Sancha i jo en una espècie de taverna a menjar alguna cosa. Els dos romanem tristos, ensopits. Sobre el marbre de la taula on berenàvem vaig escriure aquest verset:

—Hoy enterremos a un compañero, en primavera del treinta y tres. Xaudará ha muerto. Sancha, lo sigue y yo después. Sancha, tot sorpres, digué: «Carra, home! Per què em poseu davant vostre?» «Per galanteria», li vaig respondre... Artur LLORENÇ

Quan els milicians retornen a les ciutats de reraguarda, a Barcelona, a Madrid, a Màlaga, a València, per a refer-se de les fatigues del front, la massa treballadora els saluda amb aquesta promeïença:

Es la lluita darrera, apleguem-nos, germans.

Per això es batien i moren milers de camperols i d'obrers a les serrallades andalusos, a les planes toledanes, a les muntanyes asturians, als camps aragonesos.

Peguerinos, Iznaizos, Irun, Talavera, Tíer, Belchite, Olías, Navalperal, Elgueta, Gredos, Monte Aragón han sentit les mateixes estrofes. I al so de l'himne de tots han vençut les columnes republicanes, i socialistes, i de la C. N. T., i dels comunistes, i del P. O. U. M., i de la F. A. I., i del P. S. U. C.

Es la lluita darrera...

Ara justament, quan tot un poble canta la seva cançó de guerra i de pau, fa quasi anys justos que morí el 1888. Un dissabte, a les onze, a Lille. Un modelador de la companyia siderúrgica de la ciutat consultà i estudià un recull de cançons de revolta. Els seus companys li han assegurat un dels cançons perquè hi posi música. Formen un grup coral que anomenen «La Lira dels Treballadors». Un dels seus membres és el qui ha escrit la lletra d'aquesta cançó roja. Es diu Pottier.

Pierre de Geyer s'asseu davant el petit harmonium, únic instrument de música que el seu salari de metallúrgic li ha permès comprar. La mateixa nit es posa a treballar. Ell mateix ha explicat que no li sortia, que se li encaïllaven els dits, que els compassos els trobava mancos i dèbils.

El diumenge, l'endemà, va a una reunió obrera, que la policia dissol. Retorna, contrariat, a casa. Es posa a l'harmonium i en unes hores escriu «La Internacional».

La seva dona el crida per a dinar, però fins a les cinc de la tarda no s'adona que té gana. És el darrer compass:

... la pàtria dels humans. Geyer té llavors 42 anys.

1888, per l'octubre. Ara fa anys. La Cambra Sindical dels venedors de diaris organitza una festa. «La Lira dels Treballadors» —a penes nascuda— donarà la seva primera audició. Clou l'acte amb el seu himne: «La Internacional».

Amunt els damnats de la terra, amunt els forçats de la fam...

Tota la sala, en peu, ovaciona la nova cançó que expressa les ànsies i els desitjos i els odis de les masses que l'espelton.

«La Internacional» és impresa. Se'n fa un primer tiratge de sis mil exemplars.

El nou cant de lluita s'estén per tota la regió tèxtil. Els obrers de Tourcoing, Roubaix, Lille canten el nou himne. Les vagues sovintegen i de la boca dels vaguesistes sorgeix sempre, en el moment decisiu, la paraula coratjosa:

La força pel dret és vençuda, s'acosta el bell temps de la pau...

1896. Es celebra el Congrés anual

del Partit Obrer Francès. Hi assisteixen delegats de moltes seccions socialistes estrangeres. Un veritable Congrés internacional. El problema de la reconstrucció del moviment obrer a tot el món es planteja amb urgència als dirigents i a les masses treballadores. Els debats són apassionats.

El Congrés acaba amb una gran manifestació al carrer. La policia s'hi oposa i hi ha topades sangnants. Fels empedrats corre la sang i la gent fuig, insultant les forces de l'ordre. La manifestació, continguda i dissolta, es refa cent vegades. Durant tot el dia les barriades obreres senten l'espèctec dels trets i dels sabres i el ressonar de les ferraduras dels cavalls.

A cada cop, en cada envestida, a cada nova manifestació, surt de la multitud, que té una sola boca i un sol crit, una mateixa consigna: Amunt els damnats de la terra... El sol llirà per tot hom... L'esperança de tots: Es la lluita darrera...

«La Internacional» ha entrat a la Història.

Per no atreure sobre d'ell la repressió patronal, Geyer no signa les edicions del seu cant. El seu germà Adolf usurpa la paternitat de l'himne i llavors Pierre es veu obligat a donar-se a conèixer al gran públic. No abandona, però, el seu ofici de modelador. Treballa activament al partit socialista i lluita en totes les ocasions. El 1928 els Soviets l'inviten a Moscou i li ofereixen una casa, però Geyer refusa i se'n torna a la barriada obrera de Saint-Denis. Fa quatre anys, el 1932, mor en una casa que li ha regalat l'Ajuntament obrer de la ciutat. Cinquanta mil treballadors l'acompanyen al cementiri i per subscripció li construeixen una tomba.

Aquesta és la vida senzilla de l'autor dels compassos de «La Internacional».

El cant de protesta dona la volta al món. El canten els obrers russos que, el 1905, s'aixequen contra el despotisme tsarista. Acompanya la revolta dels mariners del «Potemkin» i dels minaires polonesos. És la guia dels obrers i republicans xinesos quan proclamen la República. Ressona per les terres d'Àfrica i d'Àsia i d'Amèrica. Tot el món és una immensa sala del concert tràgic i magnífic de l'himne obrer. El 1917, els proletaris russos fan

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de Geyer

la seva Revolució al ritme dels seus compassos i l'adopten com a himne del seu país alliberat. Acompanya en mil idiomes les revoltes de tot el món: Alemanya, Hongria, Brasil, Índia, Austràlia... La Internacional era el cant de la llibertat dels pobles. «La Internacional» és el cant de la llibertat dels homes. La Internacional sigui la pàtria dels humans... El cant dels herois que van a la mort per a aconseguir-nos la vida.

La tomba que els treballadors de Saint Denis han aixecat a les restes de Pierre de G